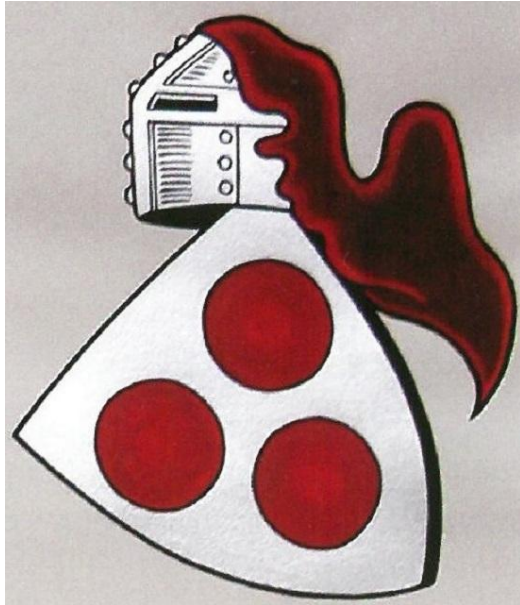

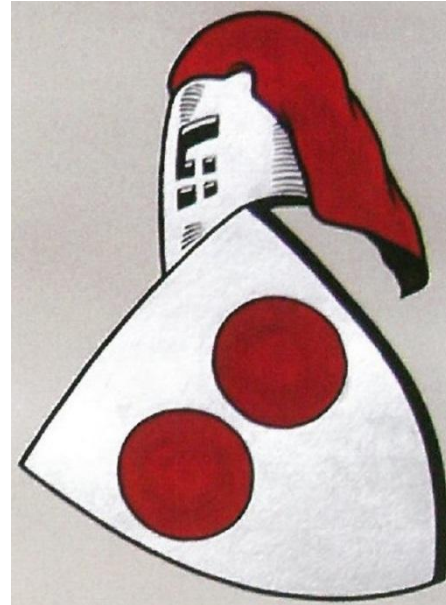
BEGUNJSKI KDO JE KDO

Begunje, Dvorska vas, Mlaka, Poljče, Slatna, Srednja vas, Zadnja vas, Zapuže, Zgoša

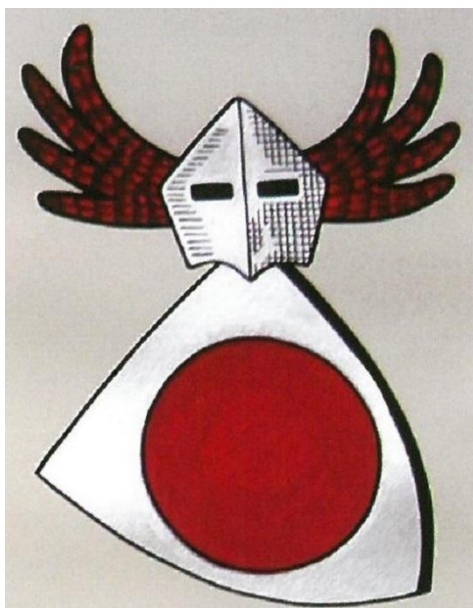

Grb rodbine Rain – Begunje
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

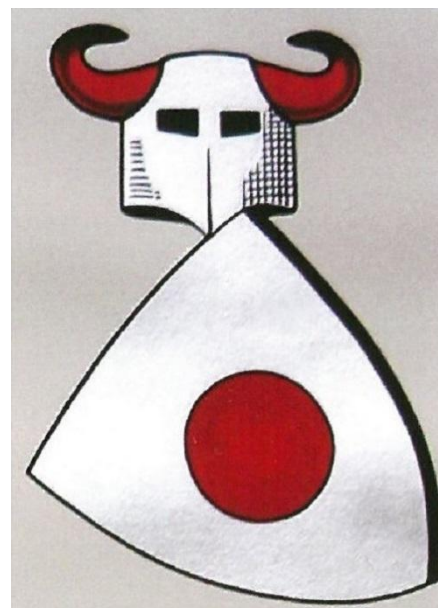
Op.: Objavljeno z dovoljenjem avtorja!

Grb Kamenskih - Begunje
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

Grb rodbine Poši – Begunje
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

Grb Poljških - Poljče
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

Op.: Objavljeno z dovoljenjem avtorja!

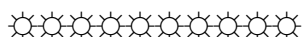

Grb Hoferjev – Dvorska vas
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

Grb Drniških - Drnča
Vir: Stara Radovljica -
risba Jure Sinobad

Op.: Objavljeno z dovoljenjem avtorja!

Albreht Roman (Begunje, 19. 6. 1921 – Ljubljana, 15. 2. 2006). Partizan, pravnik, poslanec. Udeležil se je NOB. Po končani drugi vojni je bil novinar. Med leti 1951-53 je bil glavni urednik Delavske enotnosti. Med leti 1953-61 je delal v ZSS. Leta 1959 je končal prvo stopnjo Pravne fakultete v Ljubljani. Med leti 1961-65 je bil namestnik sekretarja v zveznem sekretariatu za delo. Med leti 1965-75 je bil poslanec zvezne skupščine in predsednik odbora za delo ter komisije za združeno delo. Med leti 1975-78 je bil podpredsednik IS SRS, nato tudi predsednik družbenega sveta za vprašanje družbene ureditve SRS. Bil je član najvišjih vodstev v ZKJ in ZKS. Od leta 1979 dalje je bil redni profesor teorije in prakse organizacije združenega dela na VŠOD v Kranju. Ukvarjal se je z obravnavo teoretičnih in izvedbenih osnov družbenoekonomskih odnosov. Dela: Načelo dohodka v delitvi, 1963. Gospodarska reforma in samoupravljanje, 1965. Uresničevanje ustavnih dopolnil in dohodkovni odnosi skozi prizmo stavnih dopolnil, 1972. Družbena lastnina, 1981. Razpolaganje in gospodarjenje z družbenim kapitalom, 1983. / **Vir: gorenjci.si**

Apih Anton (Zapuže, 1. 1. 1928 – Završnica, 31. 1. 1945). Borec NOB. Rojen Antonu in Ivani Slamnik v Zapužah, kjer je tudi živel – pri Fajdigu, samski, kmečki sin. 11. 1. 1945 odšel v I. bataljon Kokrškega odreda. Padel 31. 1. 1945 na Kališah v Završnici pod Stolom. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

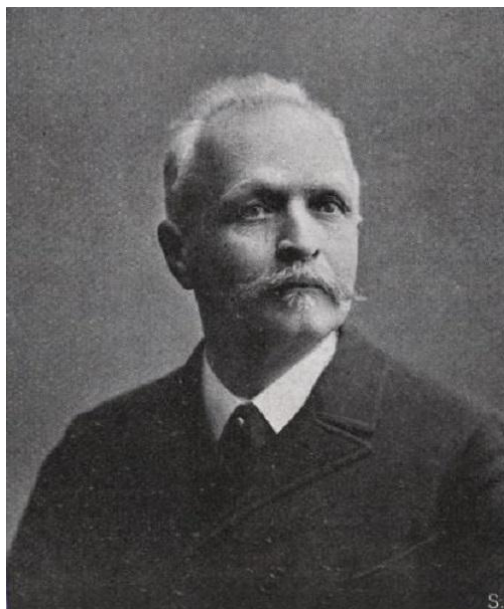
Apih Josip (Zapuže, 16. 3. 1853 – Celovec, 19. 1. 1911). Zgodovinar. Študij zgodovine in geografije je končal na Dunaju, pozneje je opravil še izpit iz nemščine in slovenščine, da je lahko poučeval na nižji gimnaziji. Služboval je v Novem Jičinu na Moravskem (1877-1892) in na učiteljišču v Celovcu (1892-1907). Napisal je več zgodovinskih razprav, ki jih je objavljala v *Ljubljanskem zvonu*, *Letopisu Matic slovenske*, *Izvestij muzejskega društva za Kranjsko*, *Österreiches Jahrbuch* in *Carinthii*, med drugim življenjepisa Žiga Herbersteina in razprave o Židih, plemstvu, obrti in ljudskih šolah na Slovenskem. Za Slovensko šolsko matico je v letih 1902-1905 pripravljala učbenik zgodovine *Zgodovinska učna snov za ljudske šole*. Njegovo najpomembnejše delo je knjiga *Slovenci in leto 1848*, ki velja za prvi širši prikaz marčne revolucije in vloge, ki jo je v njej odigralo slovensko meščanstvo. Kot pedagog na celovškem učiteljišču si je Apih pridobil trajne zasluge za slovensko narodno vzgojo svojih učencev, kot odbornik Mohorjeve družbe pa za vse Slovence.

Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Pohajal je dvorazrednico v Begunjah pri Lescah, potem pa tretji in četrti razred normalke (Muster-Hauptschulle) v Ljubljani. Jeseni leta 1864 je vstopil v ljubljansko gimnazijo, kjer so mu bili učitelji: dr. Janez Gogala, Jožef Marn, Tomo Zupan, Ivan Šolar in drugi. Bil je odličnjak in tudi maturo je opravil z odliko.

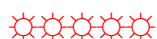
Na dunajskem vseučilišču je dobival od doma zelo skromne prispevke. Ubijati se je moral s poukom mladih dijakov. Že leta 1876 je napravil profesorsko skušnjo iz zgodovine in zemljepisa z nemškim in slovenskim učnim jezikom za višjo gimnazijo, pozneje pa tudi iz nemščine in slovenščine kot stranskih predmetov ...

Vir: Znameniti (avtor Josip Lavtižar, 1942)

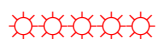

Josip Apih – zgodovinar, 1853-1911

Vir: gorenjci.si

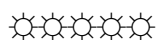

Avsenik Franc (Zadnja vas, 1899 – Koroška, 1919). Vojak prve svetovne vojne.
Padel v prvi svetovni vojni – na Koroškem. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Avsenik Ivan – Črt (Begunje, 4. 2. 1921 – Zgornji log, 24. 9. 1944). Borec NOB.
Rojen Janezu in Frančiški Pogačar v Begunjah, živel na Zgoši – pri Lipneku, samski, tesarski pomočnik, delavec v tovarni KID na Jesenicah. 4. 4. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, dodeljen transportni četi 4. relejnega sektorja v Dražgošah. Padel pri prenašanju pokrajinske tehnike »Tritof« na drugo lokacijo 24. 9. 1944 v Zgornjem Logu pri vzponu na Gabrško goro. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

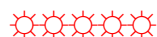

Avsenik Janez (Begunje). Posestnik, fijakar. Na eni večjih kmetij v Begunjah je živel Janez Avsenik, ki se je ukvarjal s fijakarjenjem. Goste je s kočijo prevažal po bližnjih in daljnih krajih, kamorkoli si je kdo zaželel. Njega dni se je poročil s Katarino Pretnar – Jurjevo iz Begunj. Močna želja mlade žene je bila imeti gostilno. Ravno v tistem času je mizar Jožovc v Begunjah prodajal hišo z nekaj zemlje ob glavni vaški cesti. Avsenikova sta jo kupila, saj je bila lega kot nalašč za gostilno. Leta 1865 ustanovljeni gostilni pa sta z lepo gesto ohranila staro hišno ime Pri Jožovcu.

Vir: Obrt in podjetništvo skozi čas

Avsenik Janez (Begunje, 1871 – Begunje, 1917). Vojak prve svetovne vojne.
Umrl zaradi posledic prve svetovne vojne. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Avsenik Slavko (Begunje, 26. 11. 1929). Tekstilec, glasbenik, skladatelj, harmonikar. Prvi začetki Avsenikove glasbe segajo v leto 1953, ko je Slavko Avsenik v Ljubljani ustanovil svoj trio, ki je v letu 1955 prerasel najprej v Gorenjski kvartet, kmalu nato pa v Kvintet bratov Avsenik. Tako sta z bratom Vilkom postavila temelje povsem novi, izvorni obliki narodne glasbe, ki je do tedaj še ni bilo. Pomembna prelomnica pri razvoju ansambla je bila, ko je urednik bavarskega radia, Fred Rauch, dobil posnetke ansambla od tedanjega urednika glasbene oddaje Slovenska ura Helmuta Hartmana. Skupaj sta poimenovala ansambel z vzdevkom Oberkrainer. Posnetki, predvajani v oddaji Po željah, so imeli velik uspeh, kateremu so sledila številna povabila tujih menedžerjev in podpis desetletne pogodbe za snemanje plošč s podjetjem Telefunken. Brata Vilko (Begunje na Gorenjskem, 9.11.1928) in Slavko Avsenik (Begunje na Gorenjskem, 26.11.1929) sodita med tiste vse redkejšje genialne glasbene ustvarjalce, ki bi sicer ne potrebovali nikakršne predstavitve ali poklona, kajti njune glasbene stvaritve so segle v srce milijonov poslušalcev širokega alpskega prostora in čez, vsepovsod, kjer živita in se ohranjata slovenska beseda in duh. Spričo svoje preprostosti in svežine je glasba bratov Avsenik nedvomno zdaleč najprodornejši izraz slovenskosti izven domovine, v njej pa

so se ljudje naravnost polastili njunih napevov, tako da je marsikatera uspešnica že skoraj ponarodela. Avseniki so se s svojimi poskočnimi polkami in nežnimi valčki sicer pojavili takorekoč v pravem času in izkoristili zgodovinski trenutek, ko je bilo po vojnih grozotah dovolj povpraševanja po sprostitvi in optimizmu. V vseh letih delovanja so Avseniki skupno prejeli enaintrideset zlatih, dve platinasti in eno diamantno ploščo. Ob izidu dvojne velike plošče Zlati zvoki pa jim je dvainsedemdesetčlanska evropska komisija dodelila kristalnega oskarja za izvirno glasbo. Avseniki so bili štiri desetletja ambasadorji Slovenije po svetu, saj so z uveljavitvijo značilnega glasbenega sloga pripomogli k njeni večji prepoznavnosti. V Sloveniji so bili njihovi nastopi mnogokrat posvečeni različnim dobrodelnim akcijam. Za uspeh Avsenikove glasbe so nedvomno pomembni ustvarjalni talent Slavka Avsenika in odlični Aranžmaji brata Vilka. Pri tem pa ne gre pozabiti vseh kakovostnih instrumenatlistov, pevcev in pevk, ki so sodelovali pri ansamblu, ter dobrih domačih in tujih piscev besedil. Presenetljiv uspeh doma in v tujini je potrdil novo glasbeno zvrst, ki jo danes v velikem delu Evrope posnemajo številni ansambli z isto zasedbo in velikokrat tudi z enakimi slovenskimi narodnimi nošami. Če strnemo še nekaj statističnih podatkov, bomo videli, da je uspeh Avsenikov resnično edinstveni glasbeni fenomen in socialni pojav. Avseniki so skupaj igrali neprekinjeno skoraj štirideset let; brata Avsenik sta napisala sedemsto petdeset avtorskih pesmi, ki so posnete na skoraj dvestotih uradnih ploščah (vštevši albume, vinilne EP in male plošče) v Sloveniji, Nemčiji, Avstriji, Švici in na Nizozemskem; skupno so prodali preko enaintrideset milijonov albumov. Vseh teh ogromnih števil so se zavedali že leta 1987 ob redakciji Guinnessove knjige rekordov, v katero so Avsenike zapisali kot najbolj ploden ansambel v folk glasbi. Brata Avsenik pa sta tudi najbolj izvajana skladatelja folk glasbe v srednji Evropi. / **Vir: gorenjci.si**

Slavko Avsenik – skladatelj in harmonikar, roj. 1929
Vir: Foto hrani Galerija Avsenik - Hohner d.o.o.

Ažbe Urban (Javorje, 1751 - Ljubljana, 17. 12. 1827). Župnik. Začetnik božje poti pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Rodil se je leta 1751 v Javorjah nad Škofjo Loko.

Bogoslovje je študiral v Innsbrucku na Tirolskem. Tu se je srečal z milostno podobo Cranachove Marije Pomočnice, po kateri je kot mošenjski župnik dal naslikati milostno podobo Marije Pomagaj na Brezjah. Sliko je naslikal kranjski slikar Leopold Layer po zaobljubi, ker je bil rešen iz ječe, leta 1814.

Urban Ažbe je bil posvečen v župnika 27. julija 1775. Dne 15. novembra 1792 je postal župnik v Begunjah na Gorenjskem, od koder je 12. julija 1796 prišel za župnika v Mošnje. Bil je zgleden duhovnik, dober govornik, sposoben mož, krepkega zdravja. Ljudje so ga imeli zelo radi in so ga spoštovali. – Najbolj znan je po tem, da je leta 1800 k podružnični cerkvi sv. Vida na Brezjah dal prizidati kapelo Marije Pomagaj. Leta 1819 je bil imenovan za kanonika stolnega kapitlja v Ljubljani in bil dne 6. julija 1819 umeščen. Postal je dekan za ljubljansko okolico in vodja bogoslovnih študijev. Zadnja tri leta je bil bolan in je večinoma ležal zaradi obolelih nog. Umrl je v Ljubljani 17. Decembra 1827.

Vir: Fara Mošnje skozi 850 let

V Begunjah je župnikoval od 5. decembra 1792 do julija 1796. Odšel v Mošnje in postal leta 1819 kanonik stolne cerkve v Ljubljani, kjer je umrl 17. decembra 1827.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

Berti Franc (??? – Zabreška planina, 24. 4. 1944). Zaposlen na posestvu banovinske kmetijske šole na Poljčah, jeseni 1943 odšel h kurirjem na kurirsko postajo G-17 na sv. Petru nad Poljčami. Padel 24. 4. 1944 in nato zgorel v Šušteršičevi lovski koči pod Zabreško planino pod Stolom. Zogleneli ostanki pokopani na kraju smrti.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Bizjak Jože (Begunje, 7. 3. 1917 – Martinj Vrh, 12. 12. 1941). Borec NOB. Rojen Lovrencu in Mariji Tomc v Begunjah, kjer je tudi živel – pri Vrencu, samski, delavec, organizator gibanja OF. 26. 6. 1941 odšel v partizansko skupino na Dobrči, nato v Jelovško četo Cankarjevega bataljona. Padel 12. 12. 1941 v Martinj Vrhu v Selški dolini. Pokopan v skupnem grobu v Dragi.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Bole Grega (Begunje, 13. 8. 1985). Kolesar. Grega Bole je svojo amatersko pot začel pri KK Bled (do 2005), nato je bil član KK Sava (2005-2007), amatersko pot pa je zaključil pri KK Adria (2008). Profesionalno kariero kolesarja je začel pri »Amica Chips-Knaus« (2009), nadaljeval pri »Lampre-Farnese Vini« (2010-2012), »Vacansoleil-DCM (2013), »Vini Fantini-Nippo« (2014) in »CCC Sprandi Polkowice« (2015). Leta 2010 je bil drugi v skupnem seštevku »Dirke po Poljski«. Leta 2011 je postal državni prvak v cestnem kolesarstvu in zmagal na »GP Quest France«.

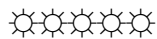
Vir: wikipedija

Grega Bole – kolesar, roj. 1985

Vir: parisnews.com

Vir: fotki.com

Bole Slavko (1908-1996). Suknar. Po poroki z Ano Stroj je v podjetje (Strojeva suknarna) vstopil še on, čeprav je bil po poklicu trgovec. Dobil je pooblastilo za obrt pletilstva, ki ni bila uvrščena med rokodelske obrti. V naslednjih letih je pogosto hodil na prakso v tekstilne tovarne v Avstriji in si pridobil pomočniško in mojstrsko spričevalo. Opustil je pletilstvo in se posvetil tkanju. Moderniziral je tkalnico in leta 1938 so zgradili dodaten objekt.

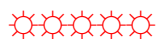
Vir: **Begunjski zbornik 2007**

Napis Slavko Bole na tovarni sukna

Vir: **Begunjski zbornik 2007**

Op.: Pred vrati Slavko Bole.

Božič Janez (Begunje, 1879 – Karpati, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Karpatih. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Božič Janez (Begunje, 1884 – Doberdob, 1916). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Doberdobu. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Bukovnik Oto (Ljubljana, 6. 9. 1920 – Svetje pri Medvodah, 31. 12. 1943). Borec NOB. Rojen Francu v Ljubljani, živel v Begunjah – pri Trbovu, samski, tkalski pomočnik. 12. 10. 1943 odšel v Gorenjski odred, dodeljen na teren za politično delo v rajonu OF Radovljica. Ujet 2. 11. 1943 v Vogri za Dvorsko vasjo, zaprt v zaporih v graščini v Begunjah (z. š. 2280). Ustreljen 31. 12. 1943 v Svetju pri Medvodah. Pokopan v skupnem grobu talcev v gramozni jami v Svetju.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Bulovec Slavko (Koroška Bela, 1. 5. 1923 – Javorovica, 16. 3. 1944). Borec NOB. Rojen Alojzu in Anataliji Vreček na Koroški Beli, živel v Begunjah, samski, študent v Ljubljani. Aretiran junija 1942, zaprt v koncentracijskem taborišču Treviso in Padova, premeščen v zapore v Ljubljano. Iz zaporov rešen 9. 9. 1943. Odšel v partizane, dodeljen 4. četi 4. bataljona Cankarjeve brigade na Dolenjsko. Padel 16. 3. 1944 na Javorovici na Gorjancih. Pokopan v skupnem grobu na Sv. Urhu.

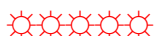
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Bulovec Anton (Begunje, 1891 – Galicija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Bulovec Jernej (Begunje, 1898 – Knittelfeld). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Knittelfeldu. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

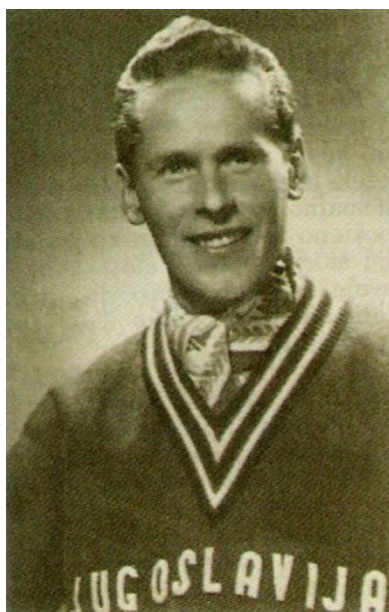
Cvenkelj Franc (Peračica, 1896 – Galicija, 1915). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Cvenkelj Franc (Peračica, 1. 5. 1925 – Jesenice, 27. 5. 1997). Alpski smučar, trener, športni delavec. Na prvem tekmovanju leta 1938 (tek na 5 km v Kropi) je zasedel prvo mesto. Leta 1956 se je udeležil olimpijskih iger v Cortini in nastopil v alpskem smučanju (22. v smuku in 13. v kombinaciji). V letih 1955-1962 je bil trener smučarske sekcije v Radovljici, v letih 1962-1990 pa trener smučanja in organizator športne dejavnosti v Begunjah. Dobil je priznanje Zveze za telesno kulturo Slovenije

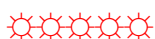
in TVD Partizan Slovenije, zlato plaketo Smučarske zveze Jugoslavije (1970) in Bloudkovo plaketo. Bil je prvi smučar, ki se je z elanovimi smučmi udeležil mednarodne tekme (St. Moritz – 17. v veleslalomu in 19. v slalomu). Član državne reprezentance je bil devet let, boljših rezultatov pa so ga onemogočili večkratni zlomi noge. V Elanu je bil zaposlen 39 let, kjer se je ukvarjal s konstrukcijami in montiranjem telovadnic (tudi begunjske šolske telovadnice). V letih 1965-85 je vodil TVD Partizan Begunje.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Franc Cvenkelj – alpski smučar, 1925-1997

Vir: Begunjski zbornik 2007

Dacar Frančišek (Dvorska vas, 17. 8. 1914 -). Borec NOB. Rojen Janezu in Frančiški (roj. Stojan) v Dvorski vasi, kjer je tudi živel – pri Škrbcu, samski, ključavničar, delavec v železarni KID na Jesenicah. 27. 2. 1944 odšel v 2. četo Gorenjskega odreda, dodeljen na kurirsko postajo G-17-4, relejnega sektorja v Zabreški planini pod Stolom. Padel 24. 4. 1944 pri Šušteršičevi koči pod Zabreško planino. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

de Romani Janez (1761 - Begunje, 1. 11. 1806). Župnik. Župnik v Begunjah od februarja 1797 do smrti 1. novembra 1806. Star je bil 45 let. Nagrobnega spominka nima nobenega.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

Debeljak Frančišek (Zgoša, 13. 11. 1916). Rojen Francu in Frančiški (roj. Rink) na Zgoši. Živel v Begunjah, samski, mesarski pomočnik. Februarja 1944 mobiliziran v

nemško vojsko. Na podlagi ponarejenih dokumentov, da je italijanski državljan, je bil maja 1944 odpuščen. Odšel v partizane, v 4. četo vojaške državne varnosti (VDV). Ujet 18. 10. 1944 v Goričah pri Golniku, zaprt v zaporih v graščini v Begunjah in Celovcu. Ustreljen 13. 4. 1945 v Celovcu, kraj pokopa ni znan.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

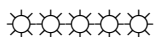
Demšar Andrej – Molotov (Rudno, 1. 12. 1899 – Loznica/Srbija, november 1941). Borec NOB. Rojen Valentinu in Antoniji (roj. Blaznik) na Rudnem v Selški dolini. Živel na Zgoši, poročen, mlinar, delavec v železarni KID na Jesenicah. Junija 1941 izseljen v Srbijo. Padel novembra 1941 v Lomnilu - Loznica pri Šabcu v Srbiji. Okoliščine in pokopa niso znane.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

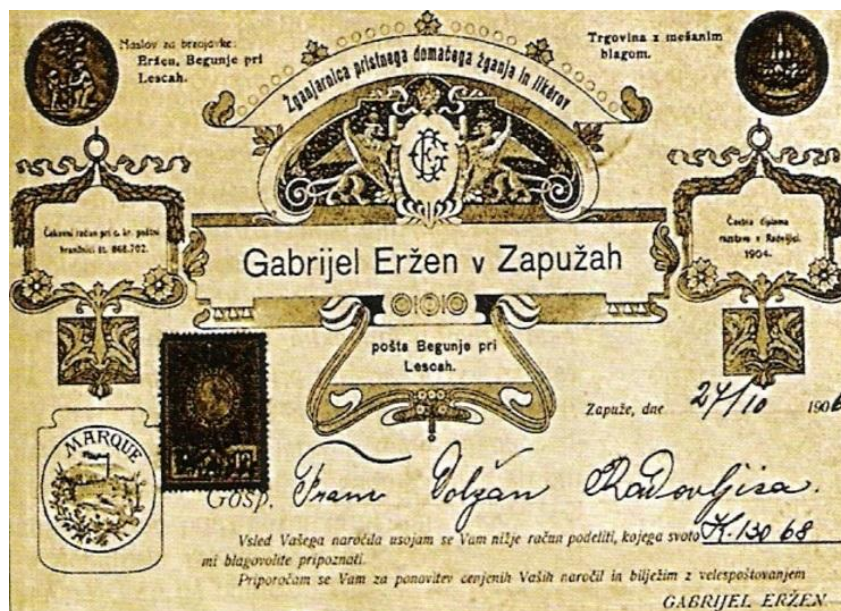

Dobida Franc (Vrbnje, 10. 12. 1914 – Zgoša, 4. 5. 1945). Borec NOB. Rojen Francu in Frančiški Legat v Vrbnjah. Živel na Zgoši, p. d. Kraljič, poročen, mizar, delavec železarne KID na Jesenicah. Ustreljen 4. 5. 1945 na Zgoši v obrambnem boju Kokrškega odreda proti umikajoči se vojski iz transportov v Lescah. Pokopan v družinskem grobu na Pokopališču v Begunjah.

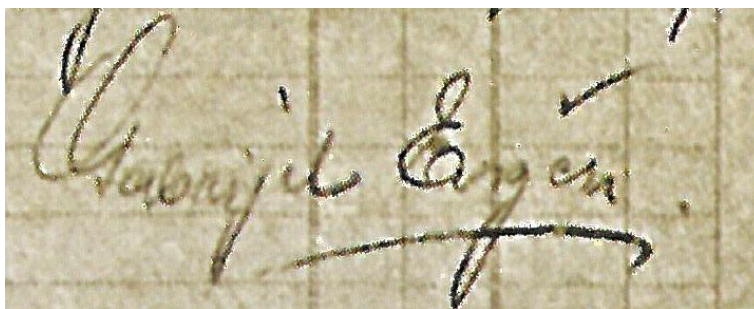
Vir: Radovljiški zbornik 1990

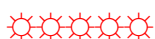
Eržen Gabrijel (Zapuže). Trgovec in žganjar.

Račun Žganjarnice Gabrijela Eržena
Vir: OIPSC

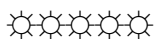
Podpis Gabrijela Eržena, 1907
Vir: OiPSC

Fajdig Janez - Orlov (Zapuže, 18. 9. 1915 – 4. 3. 1944). Borec NOB. Rojen Ivani Fajdig v Zapužah, kjer je tudi živel – Peskarjov, samski, žagar. Janko Fajdig je živel v revni kajžarski družini. Bil je nezakonski sin, zato je bilo njegovo življenje še posebej težko. Po končani šoli v Begunjah se je zaposlil v opekarni v Dvorski vasi. Zaradi obilice dela doma, predvsem na žagi »samice«, je delo v opekarni opustil. Doma se je ukvarjal predvsem z razrezom lesa za okoliške kmete. S skromnim zaslužkom je pomagal k znosnejšemu življenju družine. Bil je napreden fant, prav tako vsa družina. Po nemški zasedbi naših krajev je takoj zasovražil njihov teror nad domačini. V partizane je odšel marca 1943 – v Gorenjski odred in bil v 3. četi, imenovana tudi Planinčeva četa pod Stolom. Izbral si je ilegalno ime Orlov. Poleti 1943, ko so se formirali politični forumi na terenu, je bil dodeljen Rajonskemu komiteju KPS Radovljica. Septembra 1943 je bil imenovan za sekretarja ustanovljenega Rajonskega komiteja ZKM Radovljica. Imel je svojevrsten pristop do mladine, ki ga je cenila in vzljubila. Prav zato mu je uspelo v kratkem času v vaseh organizirati vaške odbore ZSM in skupine ZKM. V novembru 1943 je postal član Okrožnega komiteja ZKM Jesenice, odgovoren za rajona Radovljica in Žirovnica.

4. 3. 1944 sta z Jožetom Goričnikom – Tugom v večernih urah odšla v dolina na običajno zvezo z mladino. V Poljčah sta naletela na patrolo policistov iz postojanke v nekdanji banovinski kmetijski šoli. Pri napadu je Janko smrtno zadet obležal na cesti pred Matučevo hišo, sekretarju Tugu pa je uspelo pobegniti. Pokopan je na graščinskem vrtu v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Feigel Lovrenc (Begunje). Kovač. Lovrenc Feigel iz Begunj je v maticah (1820-1870) vpisan kot »Hackenschmid«, kar kaže, da je bil specializiran za kovaje motik. / **Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad)**

Gašperin Andrej (Begunje, ??? – Oslavje, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Oslavju. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Gašperin Rudolf - Jazbec (Begunje, 7. 4. 1913 – Begunje, 7. 5. 1944). Borec NOB. Rojen Rudolfu in Mariji Legat v Begunjah, kjer je tudi živel – pri Fentu, samski, kolarski pomočnik, kmečki sin. Padel na vrtu Gvažarjeve hiše, Begunje št. 113. Po dokončani osnovni šoli se je izučil za kolarja. Svojega poklica ni opravljal, ostal je doma in pomagal očetu na malem posestvu. Dodaten zaslužek si je poiskal kot izvošček. Vozil je turiste z železniške postaje Lesce-Bled na Bled in v Begunje, ki so bile pred vojno znan turistični kraj. V zimskem času je prevažal hlodovino in les na žage.

V organizacijo OF se je vključil leta 1943. Postal je član gospodarske komisije pri vaškem odboru OF. V partizane je odšel 5. 4. 1944 v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen je bil k VOSU okraja Radovljica, kjer mu je bila zaupana dolžnost obveščevalca. Isto je upravljal tudi pri okrajni izpostavi ONZ Radovljica. Dne 7. 5. 1944 sta šla skupaj s Konstantinom Kolmanom – Sovo na zvezo po pošto v Kuharjev mlin na Zgošo. Med potjo sta na Avsenikovi žagi naletela na zasedo orožnikov iz postojanke v Begunjah. V obrambnem boju je bil Gašperin smrtno zadet. Kolmanu, pa čeprav je bil ranjen, je uspelo pobegniti. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Gogala Ivan (Dvorska vas, 1896 – Ljubljana, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Umrl za posledicami prve svetovne vojne – v Ljubljani. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Golmajer Franc (Zgoša, 1901 – Italija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Gogala Franc (Dvorska vas, 5. 7. 1885 – Radovljica, maj 1945). Žrtev vojne. Rojen Francu in Elizabeti Golob v Dvorski vasi, kjer je tudi živel – pri Francku, poročen, kmet in gostilničar. Ranjen 9. 5. 1945 v Mostah pri Žirovnici, ko je šel po padlega sovaščana. Umrl v ambulanti B 777 Kokrškega odreda v osnovni šoli v Radovljici. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

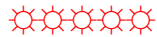
Gogala Frančišek (Dvorska vas, 29. 2. 1904 – Hrenovica pri Postojni, 20. 6. 1944). Borec NOB. Rojen Antonu in Frančiški Božič v Dvorski vasi, kje je tudi živel – pri Markotu, poročen, kmet. 27. 2. 1944 odšel v Jeseniško 2. četo Gorenjskega odreda, dodeljen Bazoviški brigadi. Padel 20. 6. 1944 v Hrenovici pri Postojni na Primorskem. Kraj pokopa ni znan.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Goričnik Alojzij (Poljče, 31. 5. 1916 – Lom pod Storžičem, 9. 7. 1944). Borec NOB. Rojen Jožu in Tereziji Debeljak v Poljčah, kjer je tudi živel – pri Vrbančo, samski, mizarski pomočnik. Spomladi 1943 mobiliziran v nemško vojsko. Med dopustom 12. 1. 1944 odšel v Jeseniško 2. četo Gorenjskega odreda. Padel 9. 7. 1944 v Lomu pod Storžičem. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

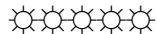
Goričnik Jože – Tugo (Poljče, 18. 2. 1922 – Mrzli vrh pri Žireh, 13. 9. 1944). Borec NOB. Rojen Jožu in Tereziji Debeljak v Poljčah, kjer je tudi živel – pri Vrbančo, samski, mizarski pomočnik, sodelavec gibanja OF. Spomladi 1943 mobiliziran v nemško vojsko, odkoder je pobegnil domov. Julija 1943 odšel v Jeseniški 1. bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen na teren za politično delo v rajon OF Radovljica, nato v rajonski komite SKOJ Radovljica za sekretarja, nato k VOS-u, in 4. četi VDV. Padel 13. 9. 1944 na Mrzlem vrhu pri Žireh. Pokopan v skupnem grobu Dobračevo.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Goričnik Matej (Poljče, 10. 9. 1790 – Radovljica, 17. 9. 1862). Podobar in slikar. Bil je učenec kranjskega slikarja Leopolda Layerja, od leta 1830 je imel v Radovljici v hiši Mesto št. 1 – Linhartovi rojstni hiši – svojo delavnico. V njej so se izučili kiparstva, slikarstva, rezbarstva, pozlatarstva in drugih umetno obrtnih spretnosti mnogi učenci in pomočniki (med njimi najpomembnejši Janez Vurnik st.).

Vir: Jure Sinobad (Dežela)

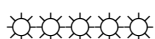

Grilc Ana (1851-1929). Suknarka. Po smrti moža leta 1904 je do leta 1919 vodila tovarno sukna na Zgoši.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Ana Grilc – tovarnarka, 1851-1929
Vir: Radovljiški zbornik 2000

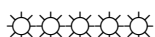
Grilc Luka (1847-1904). Suknar. Leta 1872 je na Zgoši postavil tovarno sukna. Obrti se je izučil pri svojem očetu Tomažu v Dvorski vasi. Imel je predilnico mikane volne z 840 vreteni, tkalnico z osmimi mehaničnimi ter štirimi ročnimi statvami; naprave je poganjalo vodno kolo z 10 KM. Stkano sukno so tudi valjali, barvali in kosmatili. Izdelke, večinoma loden, so barvali v črno in turško rdečo barvo in jih prodajali okoličanom ter tudi na Koroško. Po propadu Resmanove suknarne je odkupil del njegovih strojev. Po njegovi smrti je tovarno vodila vdova Ana.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Luka Grilc – suknar, 1847-1904

Vir: Radovljiški zbornik 2000

Grilc Tomaž - Mašinar (Dvorska vas). Suknar. Suknarno je imel v gradu Drnča v Dvorski vasi št. 30 (1820-1870). Ta je za izdelavo sukna že uporabljal stroje, zato se ga je prijelo domače ime »Mašinar«.

Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad)

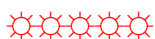
Hiti Franc (Begunje). Župnik. Ko je bil v času okupacije izgnan župnik Franc Gornik, ga je nadomeščal kaznilniški kurat Franc Hiti. Hiti je bil kurat v kaznilnici od leta 1937. Leta 1945 je dobil dekret za župnijskega upravitelja v Begunjah. Župnik v Begunjah je bil vse do 15. 8. 1974.

Vir: Župnija Begunje (na spletu)

Franc Hiti – župnik

Vir: stareslike.si

Hrovat Alojz (Begunje, 21. 6. 1902 – 22. 4. 1942). Borec NOB, komandir. Rojen Mihi in Mariji Valjavec v Begunjah, kjer je tudi živel – pri Žagarju, poročen, čevljarški pomočnik, gradbeni delavec, predvojni komunist, sodelavec gibanja OF. Junija 1941 odšel v partizansko skupino na Dobrčo, ato v Jelovško četo Cankarjevega bataljona, nato komandir Kokrške čete. 22. 4. 1942 se je sam ustrelil v brezizhodnem položaju, obkoljenih borcev v jami v pečinah nad Savo v Okroglem.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Hrovat Ivan (Begunje, 1895 – Italija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Janc Franc (Dvorska vas, 1893 – Sežana). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Sežana. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Janc Peter (Begunje – Galicija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Janša Andrej (Poljče, 1885-87 – Karpati, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Karpatih. / Vir: Mirno spite vojaki ...

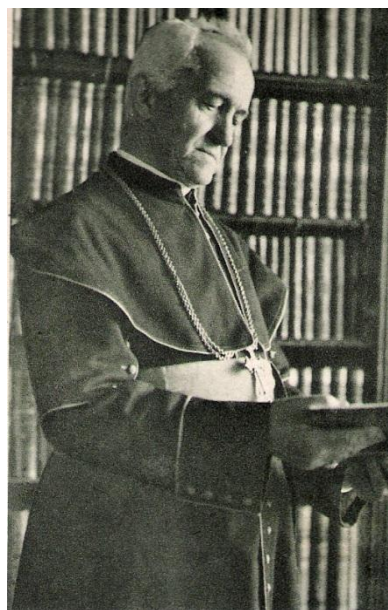
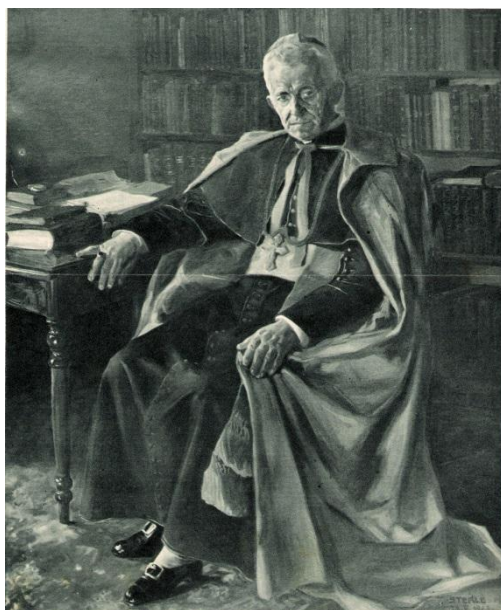

Janša Ivan (Poljče, 1882 – Bovec). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Bovcu. / Vir: Mirno spite vojaki ...

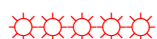

Jeglič Anton Bonaventura (Begunje, 29. 5. 1850 – Stična, 2. 7. 1937). Ljubljanski škof, politik in publicist. Sin kajžarja iz Begunj je po doktoratu iz bogoslovja na Dunaju postal profesor v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Že kot študent se je ukvarjal z literaturo in svoje pesmi in povesti podpisoval s psevdonimom A. J. Dobrčan. Leta 1882 je bil imenovan za kanonika vrhbosanskega kapitlja v Sarajevu. Zavzemal se je za spravo med pravoslavno in katoliško cerkvijo in si iz teh nagibov kot psevdonim izbral ime Bonaventura. Po službi v Sarajevu, kjer je postal naslovni škof siuntski, se je vrnil v Ljubljano, saj ga je cesar Franc Jožef I. imenoval za ljubljanskega škofa (1898-1930). Jeglič je kmalu postal vodja modernega slovenskega katoliškega gibanja, ki je v njem dobilo človeka z neomajnim prepričanjem in odločnostjo v dejanjih. Kljub odmevnim in ne vedno posrečenim javnim nastopom, med katere sodi odkup in sežig Cankarjeve Erotike, je bilo škofovo politično delo precej prikrito. Kot cerkveni prvak je imel dostop do cesarja in dvora, zato je bil najboljši politični poslanec KNS in pozneje SLS na Dunaju. Ostro je obsojal komunizem in njegove politične metode in se zavzemal za krščanskosocialni politični program SLS in avtonomijo Slovenije. Škof Jeglič je bil kot politik povezan z vsemi odločilnimi potezami in uspehi slovenske narodne politike v prvih treh desetletjih 20. stoletja. V spomenicah sv. sedežu se je potegoval za narodnostne pravice primorskih Slovencev. Iz protesta zoper fašistično raznarodovalno politiko je leta 1931 italijanski državi vrnil vsa visoka državna odlikovanja. Med njegove največje zasluge spada ustanovitev škofijske gimnazije in t. i. Zavodov sv. Stanislava v Šentvidu. Šola je leta 1905 postala prva popolna slovenska gimnazija pred I. svetovno vojno, škof Jeglič pa je sčasoma ustvaril strokovno usposobljen profesorski zbor, ki je dal več piscev slovenskih gimnazijskih učbenikov.

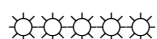
Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Anton Bonaventura Jeglič – škof, 1850-1937
Vir: Ilustrirani Slovenec, 1917 (dLib)

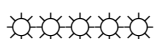
Jensterle Boštjan (Spodnje Danje, 21. 1. 1909 Železna kaplja, 3. 3. 1944). Borec NOB. Rojen Gregorju in Mariji Taler v Spodnjih Danjah v Selški dolini. Živel v Slatni – pri Boštjanu, samski, delavec v železarni KID Jesenice. 19. 1. 1944 odšel v Jeseniško 2. četo Gorenjskega odreda. Padel 3. 3. 1944 na kurirski poti pri Železni kaplji na Koroškem, pokopan na kraju smrti.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Kacijanar Franc (Begunje, konec 15. st. – Ljubljana, 31. 3. 1544). Ljubljanski škof. Franc Kacijanar je bil sin Lenarta Kacijanarja iz graščine Katzenstein v Begunjah in Uršule, roj. Herberstein, sestre znamenitega diplomata in zgodovinarja Žige Herbersteina iz Vipave. Leta 1537 je kot tretji ljubljanski škof nasledil diplomata Krištofa Ravbarja. Naklonjen je bil protestantskemu gibanju in Primožu Trubarju, ki je v času Kacijanarjevega škofovanja postal stolni kanonik. Trubar je bil Kacijanarjev osebni spovednik vse do škofove smrti, ko naj bi se le-ta na smrtni postelji dal obhajati pod obema podobama. Posmrtni ostanki Franca Kacijanarja počivajo v župni cerkvi v Gornjem Gradu, kamor je dal leta 1539 pokopati tudi svojega brata Ivana, izjemnega vojaka in nesrečnega vojskovodjo.
Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Franc Kacijanar – škof, konec 15. st. - 1544
Vir: Radovljški zbornik 2000

Kacijanar Ivan (Begunje, 1491 ali 1492 – Kostanjevica na Uni, 27. 10. 1539). Vojaški poveljnik in kranjski deželni glavar. Brat tretjega ljubljanskega škofa Franca Kacijanarja se je že kot mladenič izkazal kot poveljnik kranjske lahke konjenice v bojih proti Turkom. Leta 1528 je poveljeval vojski nadvojvode Ferdinanda I. Habsburškega, ki je v bitki pri Košicah premagala ogrskega protikralja Ivana Zapoljo. Največji osebni podvig je Kacijanar izvršil med turškim obleganjem Dunaja. S svojo lahko konjenico je branil trdnjavo pri t. i. »koroških vratih« in od 9. do 12. oktobra 1529 odbil tri silovite naskoke Turkov. Med drugim naskokom je prišlo do boja na nož in pod Kacijanarjevo sabljo je obležalo dvanajst turških vojakov. Vojski sultana Sulejmana II. je preostal le še nagel umik, med katerim je Kacijanar zajel dragocen plen in mnogo ujetnikov. Leta 1530 je Ivan Kacijanar postal kranjski deželni glavar in vrhovni poveljnik kranjskih čet na Hrvaškem in v Slavoniji. Na tem mesu je ostal sedem let, vse do usodnega obleganja Osijeka, kjer je poveljeval 48.000 možem. Vojsko, ki so jo razdirale razprtije med najvišjimi poveljniki in hudo jesensko deževje, so Turki 9. oktobra 1537 katastrofalno porazili pri Gorjancih. Kacijanar je bil poklican na zagovor v Krems. Kljub kraljevemu varstvenemu pismu so ga spoznali za krivega in ga zaprli. V dunajskem zaporu je spoznal, da je padel v kraljevo nemilost, zato je pobegnil in se naselil v Kostanjevici na Uni. Tu so ga obtožili, da se je pogajal o predaji mesta Turkom in na cesarjevo privolitev ga je dal 27. 10. 1539 knez Nikolaj Zrinski zahrbtno ubiti. Kot uspešen vojskovodja si je Ivan Kacijanar pridobil veliko bogastvo. S svojim premoženjem in upniško vlogo pri kralju, bi kaj lahko postal politično vpliven, kar je po mnenju zgodovinarja S. Vilfana najbrž bolj vplivalo na kraljevo nemilost kot nesrečni poraz proti Turkom.

Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljški zbornik 2000)

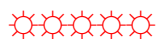

Ivan Kacijanar – kranjski deželni glavar, 1491-1539
Vir: Radovljiški zbornik 2000

Kalan Jurij (um. Šmartno pri Kranju, 17. 2. 1844). Župnik in dekan. Župnik v Begunjah od februarja 1807 do junija 1822. O času Francoskega nasilstva je oddal farne matice županu (meru) v pregled in potrdilo. Ravno to so morali storiti tudi drugi župniki. Okrog leta 1820 postane dekan. Umrli kot župnik v Šmartnem pri Kranju 17. Februarja 1844.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

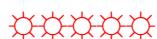
Kalšek Pavel (Zagorje ob Savi, 29. 6. 1904 – Jesenica, 4. 7. 1944). Živel je na Zgoši – pri Vorhu, poročen, predilec, sodelavec gibanja OF. Leta 1943 je bil član vaškega odbora OF na Zgoši. Spomladi 1944 je odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen Prešernovi brigadi za mulovodca. Padel 4. 7. 1944 v Jesenici na Primorskem.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Keše Silvester (um. Lesce, 12. 12. 1883). Župnik in dekan. Župnik v Begunjah od 10. novembra 1859 do smrti 12. decembra 1883. Keše je bil vitez Franc-Jožefovega reda in dekan od leta 1872. Kot poseben prijatelj šole je opravljal dalj časa službo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika.

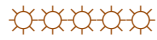
Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

Kokalj Franc (Zgoša, 29. 3. 1922). Rojen Andreju in Luciji Burgar na Zgoši, kjer je tudi živel – pri Mrkčo, samski, mizarski pomočnik. Spomladi 1942 mobiliziran v

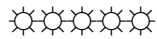
nemško vojsko, od koder je pobegnil po letu dni. Aprila 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda. Padel 24. 4. 1944 pri Smokuškem mostu v Završnici pod Stolom. Pokopan v družinskem grobu v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

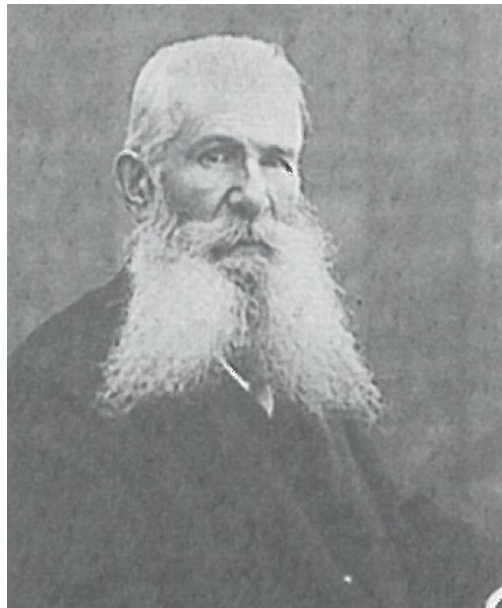
Kokalj Luka (um. Cerklje, 30. 6. 1845). Župnik. Župnik v Begunjah od avgusta 1822 do 10. junija 1840. Postal župnik v Cerkljah na Gorenjskem, kjer je vladal faro do 30. Junija 1845. Ta dan se preseli v večnost.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

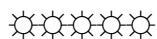
Kollmann Franc (Zgoša, 17. 9. 1839 – Ljubljana, 16. 4. 1908). Veletrgovec in bančnik. Franc Resman z Zgoše je imel v Ljubljani trgovino s steklom. Pri njem se je za trgovca in steklarja izučil Franc Kollmann. Kmalu je prevzel njegovo trgovino, ki se je pod njegovim vodstvom hitro uveljavila in razširila v veletrgovino. Vse do svoje smrti je predsedoval upravnemu odboru Mestne hranilnice Ljubljanske (1887-1908).

Vir: Jure Sinobad (Dežela)

Franc Kollmann – veletrgovec, 1839-1908

Vir: Dežela (fotodokumentacija NUK)

Kollmann Robert (Ljubljana, 5. 5. 1872 – Ljubljana, 12. 6. 1931). Veletrgovec in mecen. Leta 1906 mu je oče, Franc Kollmann, zapustil veletrgovino, ki je podjetje še razširil. Bil je pomemben podpornik narodnih društev ter donator in ustanovni član Narodne galerije, kjer so mu hvaležni muzealci postavili doprsni kip. Užival je velik ugled in bil izvoljen v različne funkcije v Mestni hranilnici in v upravne odbore nekaterih drugih bank. Dobršen del svojega premoženja je namenil tudi v dobrodelne namene. Polovico vile v Rožni dolini (Kollmanov grad) je prepustil slepim, polovico pa

obubožanim trgovcem, medtem ko je revnim slovenskim dijakom podaril vilo »Triglav« na Bledu. Velikokrat se je vračal v okolico Begunj, kjer je imela družina Kollman poletno vilo.

Vir: Jure Sinobad (Dežela)

Robert Kollman – mecen, 1872-1931

Vir: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Robert_Kollman.jpg)

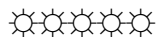
Kolman Anton (Slatna, 6. 1. 1917 – Dobrča, 26. 5. 1945). Borec NOB. Rojen Janezu in Neži Polak v Slatni, kjer je tudi živel – pri Ždavinu, samski, kmečki sin, pripadnik narodne zaščite (NZ) pri vaškem odboru OF Slatna. Ranjen med umikanjem skupine četnikov in ustašev pod Dobrčo. Umrl 26. 5. 1945 na poti v bolnico v Lescah. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljški zbornik 1990

Kolman Franc (Spodnje Gorje, 13. 8. 1907 – Draga, 4. 12. 1941). Žrtev vojne. Rojen Janezu in Tereziji Žvan v Spodnjih Gorjah, živel v Begunjah, poročen, delavec, sodelavec gibanja OF. 24. 10. 1941 aretiran in zaprt v Begunjah (z. š. 1502). 4. 12. 1941 ustreljen v Dragi, kjer je na grobišču Talcev tudi pokopan.

Vir: Radovljški zbornik 1990

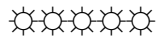
Kolman Ivan (Begunje, 1877 – 1932). Klobučar, sukнар. Suknarsko podjetje je podedoval po Antonu Pogačarju. Leta 1908 je ustanovil podjetje za izdelovanje sukna in pletenin iz domače volne. Tik pred 1. svetovno vojno je podjetje moderniziral. Med vojno ni obratoval. Okrog leta 1930 je za pogonsko silo uporabljal vodno kolo s 7 KM in elektromotor z 10 KM. Stroje je nabavil v Nemčiji, vendar ni imel lastne delavnice za njihovo popravilo. Delal je le po naročilu. Konkurence ni

občutil, želel je vzeti kredit za povečanje obrata. A prehitela ga je smrl. Po njegovi smrti je obrt nadaljevala žena Terezija.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Kolman Matevž (Begunje, 1883 – Feldbach). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Feldbachu. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Kolman Terezija (Begunje, 1886-1970). Suknarka. Po moževi smrti je suknersko obrt nadaljevala žena Terezija, ki sta ji pri tem pomagala sinova. V letu 1933 so proizvedli na enih statvah in 176 vretenih 200 m sukna v vrednosti 120.000 din, za lastne potrebe so spletli 200 kg volne v vrednosti 900 din in izdelali 150 kosov pletenin v vrednosti 7500 din. Spredli so tudi 2000 kg domače volne, ki so jim jo prinesli v delo okoliški kmetje, kilogram predenja je stal 16 din. Porabili so 1000 kg domače volne in 1500 kg odpadne volne (odrezki pletenin), ki so jo kupili v tujini. Davka jim ni bilo treba plačati, ker je bilo pri hiši 12 otrok. V letu 1937 so proizvedli le 100 m sukna in spredli 2000 kg domače volne za kmete, čeprav bi z njihovimi kapacitetami lahko izdelali 2500 m sukna in spredli 4000 kg volne.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Kopač Andrej (Tomačevo, 15. 11. 1799 – Lesce, 10. 8. 1859). Župnik. Župnik v Begunjah od 12. julija 1840 do smrti 10. avgusta 1859. Rojen je bil v Tomačevem 15. novembra 1799. Na grobnem spominku so vrstice.

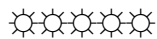
Kar vaš pastir, ovčice moje!
Učil sem vedno not do jame.
Vam kličem tud' z gomile svoje.
In prosim še: Molite za me!

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

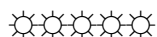
Košmelj Janez Nepomuk (Begunje). Župnik. Župnik v Begunje od 24. Aprila 1884. Mnogo storil v tem času za lepoto hiše božje.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radolica (Lavtižar, 1897)

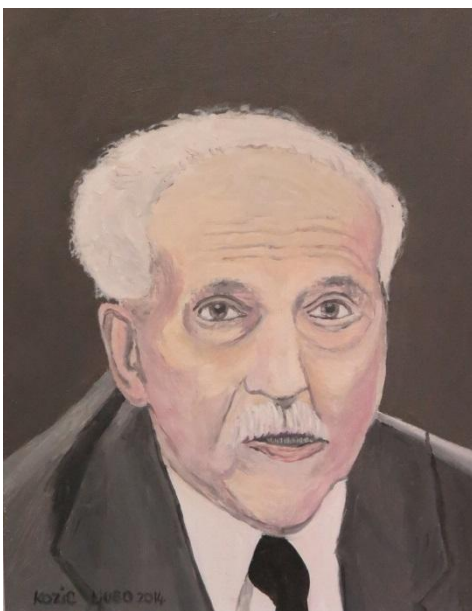

Kralj Alojz (Begunje, 5. 6. 1913 – Begunje, 12. 10. 1968). Kurjač. Kralj Alojz se je rodil 5. 6. 1913 v Begunjah. Bil je član naše delovne skupnosti (Elan) neprekinjeno od 3. 12. 1959, ko se je zaposlil na takratnem delovnem mestu kurjača. Z rekonstrukcijo kotlovnice in uvedbo visokotlačnih parnih kotlov, na katerih se zahteva kvalificirana delovna sila, tega dela ni mogel več upravljati in je bil premeščen h komunalnim delom, kjer je ostal do konca svojega življenja. Umrl je 12. 10. 1968 v 56 letu starosti.

Vir: Naša smučina, št. 1 / 1969.

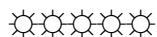
Krašovec Stane (Poljče, 14. 7. 1905 – Ljubljana, 13. 4. 1991). Ekonomist in statistik. Diplomiral je na ekonomsko-komercialni visoki šoli v Zagrebu (1928) in se zaposlil kot privatni nameščenec v gospodarskih podjetjih. Ukvarjal se je s publicističnim in prevajalskim delom in leta 1933 po priredbi J. Borcharda prevedel Marxov *Kapital*. Leta 1936 je bil kot član PK KPJ za Slovenijo aretiran in obsojen na 4 leta ječe. Ob izbruhu 2. svetovne vojne se je vključil v NOB, od 1943 delal v agitacijsko-propagandni komisiji CK KPS in IO OF, leta 1944 pa je postal pomočnik poverjenika Nkoja za gospodarsko obnovo. Po 2. svetovni vojni je bil svetnik v zunanjem ministrstvu FNRJ in generalni sekretar pri jugoslovanski delegaciji v OZN (1945-1947). Od leta 1949 je sodeloval pri FAO v Rimu in bil v obdobju 1963-1967 njen svetovalec za Afriko. V letih 1948-1953 je bil direktor Zveznega zavoda za statistiko in evidenco, nato pa redni profesor na Ekonomski fakulteti v Ljubljani (1953-1963). Ukvarjal se je z mešanimi gospodarstvi, kmetijstvom in prehrano v svetu ter objavil več učbenikov in razprav iz statistike. Leta 1981 je postal redni član SAZU.
Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Stane Krašovec – ekonomist, 1905-1991
Vir: slika Ljubo Kozic

Krickovič Dušan (Pavlovec, 10. 2. 1913 – Zavrh pri Kamniku, 8. 7. 1942). Žrtev vojne. Rojen Stani Krickovič v Pavlovcu, živel v Begunjah, samski, nekdanji jugoslovanski orožnik, železniški čuvaj, sodelavec gibanja OF. Aretiran 23. 6. 1942, zaprt v Begunjah (z. š. 2960). Ustreljen 8. 7. 1942 kot talec v Zavrhu pri Kamniku. Pokopan v skupnem grobu v Zavrhu pri Kamniku.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Kristan Alojzij (1888 – 1960). Suknar. Leta 1919 je tovarno sukna Grilc prevzel zet Alojzij Kristan. Proizvodnjo je razširil na izdelovanje pletenin. Oktobra 1921 je protokoliral tovarno za izdelovanje sukna, odej in pletenin na tovarniški način.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Oglas Lojze Kristan
Vir: Begunjski zbornik 2007

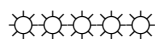
Kunčič Andrej (Begunje, 11. 12. 1913 – bolnica Petra, 29. 1. 1945). Borec NOB. Rojen Jožu in Ivani Pogačar v Begunjah, kjer je tudi živel – pri Bogatinu, samski, kmečki sin. 5. 4. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, dodeljen Prešernovi brigadi. 1. 1. 1945 ranjen pri Čepovanu, umrl 29. 1. 1945 v bolnici Petra na Primorskem. Pokopan na kraju smrti.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Kunstelj Matija (Begunje). Kropa. Prvi duhovni pastir v Begunjah je bil Matija Kunstelj, leta 1783. Služboval je do 8. Avgusta 1874.

Vir: Župnija Begunje (na spletu)

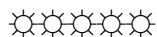
Lamberg Gašper II. (Kamen-Gutenberg, ok. 1463 – 1515/17). Vojskovodja in turnirski vitez. Gašper II. Lamberg je bil mladostni spremljevalec in tovariš cesarja Maksimilijana I. V 80. letih 15. stoletja je služil cesarju Frideriku III. kot eden od vojaških poveljnikov v bojih proti ogrskemu kralju Matiji Korvinu. Po Maksimilijanovi vrnitvi v dedne dežele je leta 1490 stopil v njegovo službo. Bojeval se je v nemških

deželah in sodeloval na Maksimilijanovih turnirjih v Linzu in Mechelenu na Nizozemskem. Slovel je kot najslavnejši turnirski dvobojevalec svoje dobe. Svoja junaštva in podvige na turnirjih je dal ovekovečiti v znameniti Turnirski knjigi Gašperja Lamberga, ki jo je nato hranil njegov sin Jakob II. Najkasneje leta 1507 je zapustil Maksimilijanov dvor, saj ga je cesar imenoval za gorenjskega četrtnega mojstra. Bil je oskrbnik na gradu Smlednik, nominalni freisinški glavlar v Škofji Loki (1503-1508) in lamberski upravitelj deželnoknežjega gospostva Polhov Gradec, menda pa tudi eden izmed ustanoviteljev rudnika živega srebra v Idriji.

Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Gašper in Lambergar
Vir: tempera Jure Sinobad

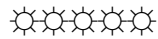

Lamberg Jakob II. (Kamen-Gutenberg, zač. 16. st. – 1566 ali 1569). Kranjski deželni upravitelj in deželni glavlar, dedni konjušnik na Kranjskem in v Slovenski marki in pisec genealogije Lambergerjev. Sin Gašperja II. je bil sredi 16. stoletja najuglednejši Lamberger in Kranjec nasploh. V virih se prvič omenja leta 1517, okrog 1523 je študiral na Dunaju, od 1538 pa je bil že senior vseh vej Lambergerjev. Leta 1543 je postal deželni odbornik, od leta 1544 do 1558 je bil kranjski deželni upravitelj in poveljnik kranjske vojske, v letih 1558-1566 pa kranjski deželni glavlar. Leta 1566 je prejel čast dednega dvornega konjušnika na Kranjskem in v Slovenski marki. Bil je ponosen imetnik Gašperjeve turnirske knjige, leta 1559 pa je sestavil rodbinsko genealogijo. Jakob II. je bil član statusno najvišjega viteškega reda zlate verige in ustanovni član viteške bratovščine za zmerno življenje »Zlati križ«. Za razliko od ciljev, ki jih je zastopala omenjena bratovščina, je Jakob Lamberg bistveno izboljšal bivalne razmere svoje rodbine. Poleg Drnče je dal v letih 1545-1553 temeljito obnoviti in razširiti grad Kamen, okoli leta 1553 pa je zgradil nov grad Boštanj pri Zagradcu. S starega gradu Gutenberg pri Trziču je preselil družinski sedež v bližnji grad Glanz, za katerega je leta 1557 od cesarja izposloval staro ime Gutenberg.

Vir: Znamenite osebnosti (avtor Jure Sinobad – Radovljiški zbornik 2000)

Grb družine Lamberg
Vir: google slike

Langus Anton (Begunje, 23. 6. 1889 – Radovljica, 17. 7. 1952). Lesni trgovec in nogavičar. Alojz Langus je imel v Begunjah lesno podjetje in žago na vodni pogon. Po preselitvi v Radovljico je ustanovil podjetje »Nogavičarstvo«, ki je zaposlovalo 5 do 7 delavcev. Leta 1939 so izdelali 15000 ducatov moških, ženskih in otroških nogavic. Druga nacionalizacija leta 1948 je doletela manjše podjetje Alojza Langusa, kjer so bili nacionalizirani le stroji (10 pletilskih strojev). Langus je ostal kmet, ki je posedoval hišo z gospodarskim poslopljem, 6 ha zemlje v Radovljici ter žago v Begunjah. Po prihodu v Radovljico je bil v letih 1924-26 predsednik Planinskega društva Radovljica.

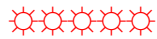
Vir: DAR

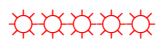
Alojz Langus – podjetnik 1889-1952
Vir: Planinsko društvo Radovljica

Legat Franc (Begunje, 1881 – Galicija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Legat Ivan (Begunje, 1895 – Doberdob, 1916). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Doberdobu. / Vir: Mirno spite vojaki ...

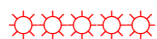

Legat Rudolf (Begunje, 1895-96 – Rabelj, 1917). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Rablju. / Vir: Mirno spite vojaki ...

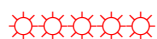
Lotrič Peter (Dražgoše, 30. 6. 1909 – Sv. Gabrijel, 20. 1. 1945). Borec NOB. Rojen Janezu in Frančiški Bešter v Dražgošah, živel v Zapužah, samski, kmečki delavec. V partizane odšel 5. 4. 1944 v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, dodeljen Prešernovi brigadi. Padel 20. 1. 1945 na Sv. Gabrijelu. Kraj pokopa ni znan.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

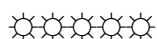
Macher Tomaž (Begunje). Namestnik in kaplan. Po smrti župnika Gašperja Mihelčiča (18. 10. 1874) je v Begunjah pastiroval Tomaž Macher, 5. 12. 1792 ga je nasledil župnik Urban Ažbe.

Vir: Župnija Begunje (na spletu)

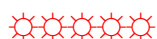
Mandelc Frančišek (Nova vas, 21. 1. 1917 – pogrešan, dec. 1944). Borec NOB. Rojen Francu in Antoniji Vogelnic v Novi vasi. Živel na Zgoši – pri Pikcu, samski, suknarski pomočnik, delavec v Železarni KID na Jesenicah. Jeseni 1942 mobiliziran v nemško vojsko. 24. 12. 1943 je na vzhodni fronti pobegnil k Rdeči armadi, dodeljen 1. prostovoljni jugoslovanski brigadi. Ranjen decembra 1944 pri Kragujevcu v Srbiji in pogrešan.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

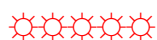
Mandelc Urh (Zapuže). Suknar. Urh Mandelc je leta 1885 zgradil predilnico volne v Zapužah št. 12. Po propadu Resmanove suknarne je odkupil del njegove opreme in odprl še tkalnico. Po bankrotu je podjetje odkupila banka, od nje pa Jožefa Stroj.

Vir: Begunjski zbornik 2008

Martinčič Valentin (Poljče, 27. 4. 1921 – Belo polje pri Hrušici, 27. 7. 1942). Žrtev vojne. Rojen Matiju in Alojziji Fajfar v Poljčah, kjer je tudi živel – pri Matičku, samski, delavec v Železarni KID na Jesenicah, sodelavec gibanja OF. 25. 7. 1942 aretiran in zaprt v Begunjah (z. š. 3399). Ustreljen 27. 7. 1942 kot talec na Belem polju pri Hrušici. Pokopan v I. skupnem grobu na graščinskem vrtu v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Medja Franc (Dvorska vas, 1872 – Tirolska). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Rablju. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Mencinger Jožef (Zgoša, 1896 – Italija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Mihelčič Gašper (um. Begunje, 18. 10. 1784). Župnik. Drugi pastir v Begunjah je bil Gašper Mihelčič, ki je prišel v Begunje 8. avgusta 1784 in je še isto leto 18. 10. umrl.

Vir: Župnija Begunje (na spletu)

Mikec Alojz (Vrh pri sv. Rupertu – Zavrh pri Kamniku, 8. 7. 1942). Žrtev vojne. Rojen Jožu in Mariji Debec v Vrhu pri St. Rupertu, živel v Begunjah, poročen, nekdanji jugoslovanski orožnik, nočni čuvaj, sodelavec gibanja OF. 23. 6. 1942 aretiran in zaprt v Begunjah (z. š. 2975). Ustreljen 8. 7. 1942 kot talec v Zavrhu pri Kamniku. Pokopan v skupnem grobu v Zavrhu.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Mladič Matevž (Begunje, 1880 – Innsbruck). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Innsbrucku. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Mohorč Janez (Begunje, 1888 – Grodek, 8. 9. 19). Vojak prve vojne. Po dovršeni gimnaziji je vstopil v ljubljansko bogoslovje, kjer je dovršil tri letnike v četrtem letu bogoslovja je začel dvomiti, ali ima duhovniški poklic, in se je slednjič odločil, poiskati si svojim zmožnostim primernejšega poklica.

Vir: Ilustrirani glasnik (04. 02. 1915; letnik 1, št. 23)

Janez Mohorč – vojak, 1888-1914

Vir: Ilustrirani glasnik (04. 02. 1915; letnik 1, št. 23)

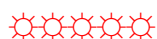

Mulej Tine (Podljubelj, 22. 1. 1924 – Zgoša, 9. 4. 1982). Alpski smučar. Kot smučarski tekmovalec se je udeležil dveh zimskih olimpijskih iger (St. Moritz, 1948 in Oslo, 1952), na tretjih pa zaradi poškodbe ni mogel aktivno sodelovati. V St. Moritzu je nosil tablo z državnim napisom. Sodeloval je na svetovnem prvenstvu leta 1950. Najuspešnejši je bil leta 1951, ko je poleg odličnih uvrstitev v Chamonixu, Cortini d' Ampezzo, na Grossglocknerju in Semmeringu (danes te tekme istovetimo s svetovnim pokalom) osvojil 3. mesto na znamenitem smuku v Kitzbuehlu. V domovini je bil v letih 1948-1955 trinajstkrat državni prvak (štirikrat v slalomu, trikrat v smuku in kombinaciji in dvakrat v veleslalomu). Skupaj z Jankom Štefeto in Matevžem Lukancem je bil smučarski otrok Zelenice. Slovel je kot neugnan tekmovalec, ki ni nikoli poznal strahu. Legendarni so njegovi »podvigi« na strmih pobočjih Begunjščice. Leta 1981 je bil med dobitniki Bloudkove srebrne značke.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Tine Mulej – alpski smučar, 1924-1982
Vir: Begunjski zbornik 2007

Napret Valentin (Sv. Ana, 1878 - Dunaj, 11. 3. 1915). Posestnik, cestar in vojak. Dne 11. Marca je umrl na Dunaju 37 letni Valentin Napret, cestar na državni cesti in posestnik v Dvorski vasi, župnija Begunje na Gorenjskem. Rojen je bil v občini Sv. Ana pri Tržiču. Bil je poštenjak od nog do glave, globoko veren, zvest v službi. Vzoren posestnik, prijatelj sadjarstva in čebeloreje. Ob mobilizaciji je zapustil ženo, katero je malo prej poročil, odšel je s 27. Deželno brambnim polkom v Galicijo, kjer je pozimi ozebel in si nakopal hudo notranjo bolezen. Podlegel ji je 11. Marca v vojaški bolnišnici na Dunaju. Prijatelj, zapustil si naravo in nas, ki si nas tako ljubil, pustil tebi tako ljubo sadno drevje in bučele, ki so ti bile edina tvoja zabava v prostem času. Zapustil si nas! Ne! Tvoj duh je še med nami, ki k delu in ljubezni do prirode nas drami. Počivaj v Miru! / *Prijatelju zapisal A. K. Z.*

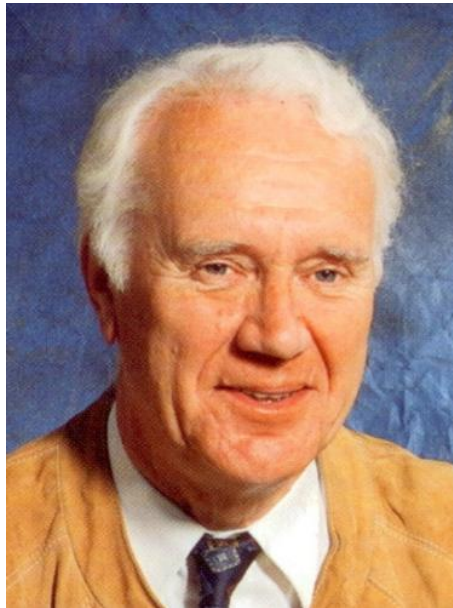

Valentin Napret – cestar in vojak, 1878-1915
Vir: Ilustrirani glasnik (19. 08. 1915; letnik 1, št. 51)

Ovsenik Vilko (Begunje, 9. 11. 1928). Glasbenik. Ob rojstvu Vilka in Slavka je begunjski župnik Gornik oba vpisal v matično knjigo kot Ovsenika, ker mu je to zvenelo bolj slovensko. Pri dvajsetih letih starosti pa je Slavko odšel na občino Jesenice in se uradno preimenoval v Avsenika, kot se je pisal njun oče. Vilka ni nikoli motilo, da se ansambel imenuje po bratih Avsenik, ker priznava, da je bil ves čas gonilna sila brat Slavko. Javno sta brata Avsenik začela igrati leta 1946. Leta 1954 sta ustanovila najprej Gorenjski kvartet. Poleg Slavka na harmoniki, Vilka na klarinetu sta bila v prvi zasedbi še Franc Košir s trobento in Franci Ogrizek z baritonom. Da bi lahko igrali tudi šlagerje so potrebovali še kitarista. S prihodom Levčka Ponikvarja je nastal Gorenjski kvintet. Da bi se uveljavili v Avstriji in Nemčiji so se poimenovali v Oberkreiner kvintet. Vilkov predlog o ponovnem preimenovanju v Ansambel bratov Avsenik so v Sloveniji dobro sprejeli, šele čez čas pa je njihov nemški mmenedžer sprejel ime Original Oberkreiner Quintet Bruder Avsenik. V Jugoslaviji so postali zelo spoštovani potem ko so decembra 1969 za silvestrovo igrali maršalu Titu in družbi na Brionih (Hrvaška). Vilko se je kot gimnazijec ves čas amatersko ukvarjal z glasbo. V Kranju ga je z osnovami in več glasbenimi inštrumenti seznanil profesor Lipar. Najprej je v Ljubljani študiral pravo. Leta 1961 pa je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V začetni zasedbi ansambla je igral klarinet. V letih 1948-63 je bil redno zaposlen na Radiu Ljubljana. Igral v Plesnem orkestru RTV Ljubljana pod dirigentsko palico Bojana Adamiča. Včasih je igral tudi saksofon. Igral je še v Slovenski filharmoniji. Nastopile so zdravstvene težave z grlom in nosom in zato je moral nehati igrati na klarinet. Od leta 1967 do 1997 je vodil glasbeni program založbe Helidon. Po bratovih melodijah je za Ansambel bratov Avsenik priredil več kot 700 valčkov in polk z izvirnim zvokom. Nekatero skladbo, zlasti vokalno-instrumentalne, so ponarodele (Tam, kjer murke cveto, Na Robleku, Najlepše je doma, Na Golici). Izšle so na več kot 120 ploščah in kasetah v milijonskih nakladah (33 zlatih plošč) in prejele najvišja mednarodna priznanja. Po Avsenikih so se zgledovali mnogi mlajši

ansambli narodno-zabavne glasbe. Leta 1975 je ansambel prejel evropski glasbeni oskar. / **Vir: gorenjci.si**

Vilko Ovsenik – glasbenik, roj. 1928
Vir: arhiv Galerija Avsenik - Hohner d.o.o.

Papler Franc (Dvorska vas, 1878 (?) – Rusija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Rusiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Perko Alojzij (Tržič, 10. 4. 1887 – Begunje, 5. 5. 1945). Žrtev vojne. Rojen Francu in Ivani Sodja v Tržiču, živel v Begunjah, samski, krojaški pomočnik. Ranjen 4. 5. 1945 ob vdoru vlasovcev in domobrancev v obrobne hiše Begunj. Umrl 5. 5. 1945 v hiši pri Mazovcu. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

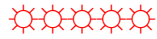

Pernač Ivan (Begunje, 1886 – Italija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

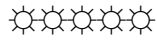

Peternel Jakob (Slatna, 24. 7. 1904 – Sv. Lucija, 20. 1. 1944). Borec NOB. Rojen Janezu in Mariji Marko v Slatni, živel v Novi vasi, poročen, tovarniški delavec. 19. 3. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen Prešernovi brigadi, nato Kokršskemu odredu. Padel 20. 1. 1944 pri Sv. Luciji pod Dobrčo. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.

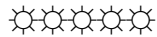
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Pogačar Andrej (Begunje, 1881 – Rusija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Rusiji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Pogačar Anton - Starček (Begunje). Suknar. Anton Pogačar je v Begunjah št. 109 leta 1860 ustanovil suknarsko podjetje. Obrt je nadaljeval njegov zet – klobučar Ivan Kolman. / Vir: Begunjski zbornik 2007

Pogačar Franc – Liznek (Zgoša). Suknar. Okrog leta 1900 je imel Franc Pogačar na Zgoši št. 17 pomemben suknarski obrat. / Vir: Dežela

Pogačar Ivan (Begunje, 1884 – Bruck ob Muri). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Brucku ob Muri. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Pogačar Ivan (Mlaka, 13. 12. 1921 – Slatna, 23. 11. 1944). Borec NOB. Rojen Francu in Marjani Božič na Mlaki, živel na Zgoši – pri Lizneku, samski, delavec v Železarni KID na Jesenicah. Januarja 1943 mobiliziran v nemško vojsko, ko je prišel na dopust je 10. 11. 1944 odšel v 1. bataljon Kokrškega odreda, nato dodeljen Transportni karavli GFK v Kropi. Padel 23. 11. 1944 v Slatni na Tacmanovem dvorišču. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Pogačar Jakob (Begunje, 1895 – Doberdob). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Doberdobu. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Pogačar Jožef (Zgoša, 1885 – Ogrska, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Ogrskem. / Vir: Mirno spite vojaki ...

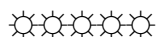

Pogačar Urh (Begunje, 4. 7. 1922 – Draga, 28. 1. 1945). Borec NOB. Rojen Francu in Mariji Peternel v Begunjah, živel v Zadnji vasi – pri Toncu, samski, priložnostni delavec. Leta 1942 prisilno mobiliziran na delo v Nemčijo, odkoder je pobegnil. 4. 5. 1943 odšel v Pokljuški 2. bataljon Gorenjskega odreda, nato v 3. Bataljon Kokrškega odreda. Padel 28. 1. 1945 pri Brkačevi hiši na križišču ceste v Drago. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Begunjah.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Pogačnik Frančišek (Poljče, 30. 3. 1923 – Lavtarski vrh, 16. 5. 1944). Rojen Francu in Alojziji Jeraj v Poljčah, kjer je tudi živel – pri Žamarju, samski, čevljarški pomočnik, kmečki sin. Spomladi 1943 mobiliziran v nemško vojsko. Ko je prišel na dopust je 6. 1. 1944 odšel v Jeseniško 2. četo Gorenjskega odreda, dodeljen čevljarški delavnici v Cerkno, nato dodeljen Prešernovi brigadi. Padel 16. 5. 1944 na Lavtarskem vrhu. Pokopan v skupnem grobu na Lavtarskem vrhu.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

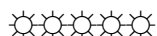

Prešeren Janez Krstnik (Poljče, 30. 5. 1677 – Ljubljana, 28. 8. 1735). Jezuit, latinist, arhivar in profesor na jezuitskih šolah.

Vir: Jure Sinobad (Dežela)

Puc Franc (Zgoša, 1893 – Ljubljana). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Ljubljani. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

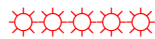
Razinger Hubert (Begunje). Jadralni pilot, graditelj letal. Hubert Razinger, doma v Begunjah, dijak ene od ljubljanskih gimnazij, je leta 1936 na Blokah uspešno končal tečaj za znak jadralnega pilota A. Po vrnitvi domov se je lotil gradnje jadralnega letala. Po načrtih in navodilih za gradnjo nemškega začetniškega jadralnega letala Hols der Teufel je izrisal načrte za nekoliko pomanjšano letalo, z razpetino kril okoli 8 metrov. Po nekaj več kot dveh letih je bilo letalo izdelano in v poletju leta 1938 je konstruktor in graditelj letala na travniku med Poljčami pri Begunjah in Rodinami naredil več poskusov letenja, od katerih ni noben uspel. Vzrok za brezuspešno prizadevanje, da bi poletel je bila startna vrv, ki brez gumijastega dela ni mogla dati letalu potrebne hitrosti, da bi se dvignilo od tal. Po teh poskusih je letalo obležalo na podstrehi Razingerjeve hiše v Begunjah, sam pa je letel v eni od jadralnih skupin ljubljanskega aerokluba.

Vir: Začetki športnega letalstva (avtor France Primožič; Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce).

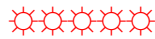

Hubert Razinger, ok. 1940

Vir: foto Jože Primožič (Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce).

Resman Alojz (Begunje, 1895 – Italija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Resman (Roessmann) Anton (Zgoša). Suknar. Prva tovarna sukna na Zgoši št. 6 (danes št. 44) je začela delovati leta 1795. Ustanovil jo je Anton Resman, ki naj bi že pred tem opravljajal suknersko orbt. V 30. letih 19. stoletja je imel tudi predilnico, kjer so boljšo volno proizvajali na strojih, navadno (za sukno slabše kvalitete) pa so predle predice iz okolice. Tudi tkali so okoliški tkalci.

Vir: Begunjski zbornik 2007

Resman Anton (Begunje, 8. 2. 1890 – Jagodnja, 29. 10. 1914). Vojak prve svetovne vojne. Umrli je na južnem bojišču junaške smrti kadet-aspirant, visokošolec-daničar Anton Resman, rojen 8. februarja 1890 v Begunjah na Gorenjskem. Čudovito ga je varovala božja previdnost, kot je sam priznaval – cele tri mesece se mu ni nič pripetilo, dasi je bil opetovano v hudem boju.

Še prav zadnji dan pred smrtjo je pisal, kakor da bi slutil, vsem domačim prav ljubezniva pisma. Sploh se je iz vojske pogosto oglašal ter skrbno popraševal po domačih razmerah in tolažil domače, naj ne bodo v tolikih skrbih zanj in za njegove tri brate vojake. Trdno je upal, da se še srečno vrne domov, med svoje, katere je tako ljubil. Saj jim je še v zadnjem pismu obljubljal, kadet Anton Resman, koliko jim bo pripovedoval, ko bodo zopet sedeli skupaj pri peči. Toda 29. oktobra je bil zadet v glavo in je bil takoj mrtev. Počiva v Srbiji, na gori Jagodnja, ob reki Drini. Njegovi domači bodo le težko pogrešali blagega pokojnika.

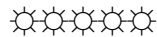
Njemu pa bodi tuja zemlja lahka in zasluženi mir sladak.

Vir: Ilustrirani glasnik (17. 12. 1914; letnik 1., št. 16)

Anton Resman – vojak, 1890-1914

Vir: Mirno vojaki spite večno spanje (GM Kranj, 2014)

Resman Valentin (Zapuže). Mlinar. Leta 1916 je bil zgrajen večji mlin Valentina Resmana v Zapužah, saj je po prvi svetovni vojni mlel do 30 vagonov vojvodinskega žita. Leta 1948 je nacioanalizacija od večjih mlinov pobrala mlina Jožeta Resmana v Zapužah in Matevža Porenta v Globokem.

Vir: Obrt in podjetništvo skozi čas

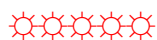

Rovanšek Janez (Št. Vid pri Stični, 25. 9. 1909 – Žiri, 11. 4. 1944). Borec NOB, upravnik šole. Rojen Janezu in Mariji Longar v Št. Vidu pri Stični. Živel v Poljčah, poročen, upravnik banovinske kmetijske šole v Poljčah, sodelavec gibanja OF. 27. 2. 1944 odšel v 2. četo Gorenjskega odreda, dodeljen Prešernovi brigadi. Padel 11. 4. 1944 v Žireh v Poljanski dolini. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Lescah.

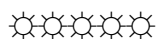
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Rozman Franc (Dvorska vas, 1891 – Galicija). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

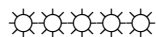

Seigerschmied Jožef (Begunje). Začasni upravitelj. Leta 1908 je bil v Begunjah začasni upravitelj Dekanije Begunje. / **Vir: Župnija Begunje (na spletu)**

Stroj Jožefa (1843-1915). Suknarka. Po bankrotu Urha je od banke bankrotirano podjetje Urha Mandelca v Zapužah kupila Jožefa Stroj. S sinom Antonom (1877-1919) sta nadaljevala z izdelovanjem sukna. Po Antonovi smrti je z obrtjo na svoje ime nadaljevala njegova žena Zofija.

Vir: Begunjski zbornik 2007

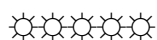
Stroj Zofija (1877-1929). Suknarka. Po Antonovi smrti je z obrtjo na svoje ime nadaljevala njegova žena Zofija. V začetku 20. Let so začeli izdelovati tudi pletenine. Po sprejetju novega obrtnega zakona leta 1931, je bila obrt vpisana kot industrijski obrat. Po Zofijini smrti je podjetje kot poslovodja vodila njena mladoletna hči Ana (1910-1994).

Vir: Begunjski zbornik 2007

Škriba Franc (Ljubljana, 27. 9. 1911 – Brezovica na Primorskem, 1. 6. 1944). Borec NOB. Rojen Jožefu in Jožefi Kralj v Ljubljani, živel v Dvorski vasi, poročen, progovni delavec, sodelavec gibanja OF. 27. 2. 1944 odšel v 2. bataljon Gorenjskega odreda, dodeljen Prešernovi, nato Bazoviški brigadi. Pogrešan 1. 6. 1944 v okolici Brezovice na Primorskem.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Šturm Gregor – Jernejčev (Poljče). Kovač, izdelovalec tehtnic, hotelir. Begunjčanom in okoličanom je bil dober turistični zgled bližnji Bled, od koder so gostje radi prihajali na izlet v Begunje. Podjetni begunjski kmetje so kmalu spoznali, da vsaka kočija, ki zavije v Begunje, pomeni lep pritok denarcev. Prvi, ki je praktično ukrepal, je bil kovač in izdelovalec tehtnic Gregor Šturm – Jernejčev iz Poljč. V središču Poljč je odprl gostilno, ki jo je do prihoda gorenjske železnice razširil na dve stavbi z urejenimi tujskimi sobami (60 postelj).

Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad)

Hotel in Penzion Šturm v Poljčah

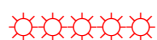

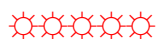
Urh Ivan (Begunje, 1899 – Škabrijel). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Škabrijelu. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Vidic-Ljubohomska Hermina (Slatna, 7. 11. 1914 Ledina pri Idriji, 11. 4. 1944). Borka NOB. Rojena Jožefu in Frančiški Tavčar v Slatni, kjer je tudi živel – pri Jurglu, poročena, pletilja. 19. 3. 1944 odšla v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, dodeljena Gregorčičevi brigadi. Padla 11. 4. 1944 v Ledinski ofenzivi na Ledinah pri Idriji. Pokopana v skupnem grobu v Dragi.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Vrečko Maks (Dvorska vas, 1885 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Zupan Ivan (Dvorska vas, 1890 - Galicija, 4. 9. 1915). Vojak. Ivan Zupan od Begunj na Gorenjskem, je padel 4. septembra 1915 v Galiciji. V miru počivaj, dragi bratec!
Vir: Ilustrirani glasnik (20. 04. 1916; letnik 2., št. 34)

Ivan Zupan – vojak, um. 1915
Vir: Ilustrirani glasnik (20. 04. 1916; letnik 2, št. 34)

Zupan Urh (Begunje, 3. 7. 1823 – ???). Župnik. Rodil se je v Begunjah na Gorenjskem 3. Julija 1823, posvečen je bil 2. Avgusta 1846. Župnik v Leskovici.
Vir: Fara Mošnje skozi 850 let

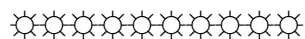
Žbogar Robert (Zgoša). Državni reprezentant v plavanju. Član Plavalnega kluba Radovljica. 78 posamičnih naslovov članskega državnega prvaka v plavanju. Udeleženec OI v Londonu 2012 (24. mesto v disciplini 200 m delfin), na SP v Šanghaju 2011 je osvojil 15. mesto v štafeti 4 x 100 m prosto in 21. mesto v disciplini 200 m delfin.

Vir: DAR – sport

Op.: Podatki po sezoni 2013/14.

Robert Žbogar – plavalec
Vir: arhiv PK Radovljica

Polni naslovi virov:

Med Jelovico in Karavankami – Radovljiški zbornik 2000; Znamenite osebnosti z območja Občine Radovljica (avtor Jure Sinobad)

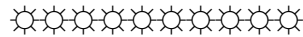
Po poti spominov – Radovljiški zbornik 1990 (urednik Alojz Kos / Izdala Občinska konferenca SZDL Radovljica); uredniški odbor: Maruša Avguštin, Jože Dežman, Jože Poljanec, Jože Resman, Andrej Sodja, Slavko Staroverski, Anton Toman.

Zgodovina župnij in zvonovi v dekaniji Radolica (spisal Janez Lavtižar, v Ljubljani 1897); seznam kroparskih župnikov 1620-1897.

Begunjski zbornik 2007 (Izdala in založila Občina Radovljica); Tekstilna obrt in industrija na območju Begunj (avtorica mag. Estera Cerar), Šport v Begunjah (avtor Goran Lavrenčak)

Obrt in podjetništvo skozi čas (izdala Območna obrtno-podjetniška zbornica Radovljica, 2008)

Mirno vojaki spite večno spanje (GM Kranj, 2014)

Naročniki mohorjevih knjig v župniji Begunje:

Begne. Keše Silvester, [fajmošter](#); Pretner M., [mizar](#); Hrovat J..
Mohorjev koledar, 1866

Begune. Keše Silvester, [fajmošter](#); Hrovat J., Pretnar Martin.
Mohorjev koledar, 1867

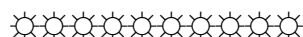
Begune. Keše Silvester, [fajmošter](#); Teran J., [kaplan](#); Hrovat J., Pretnar Martin, Goričnik Jožef, Resman Anton, Kemperl T., [mlinar](#); Begunska šola.
Mohorjev koledar, 1868

Begune. Keše Silvester, [fajmošter](#), Begunska šola, Kemperl T., Resman Anton, Pretnar Martin, Goričnik Jožef, Mencinger J., Prešern M., Mencinger J., Hrovat J., Grilec Jern., [suknar](#).
Mohorjev koledar, 1869

V Mohorjevem koledarju za leto 1870 ni podatkov o naročnikih Moh. knjig!

Begne. Keše Silvester, [župnik](#); Begunska šola; Pretnar Martin, Kemperl Tomaž, Resman Anton, Mencinger Janez, Mencinger Zefa, Goričnik Jožef, Grilec Jernej, Ovsenik Katra, Prešern Simon, Prešern Matevž, Jeglič Janez, Gašperin Janez, Jeklar Mina, Cotel Mina, Zupan Meta, Rakovc Marija, Pogačar Janez, Murnik Katra, Legat Jože, Muhovec Balant; Resman Janez. Ovsenik Jožef.
Mohorjev koledar, 1871

Begne. Keše Silvester, [župnik](#); Stenovec Anton, [duh. pomočnik](#); Begunska šola; Mencinger Janez, Mencinger Jožefa, Kemperl Tomaž, Resman Anton, Ovsenik Jožef, Pretnar Martin, Gašperin Janez, Resman Janez, Ovsenik Katra, Prešern Simon, Prešern Matevž, Goričnik Jožef, Pogačar Janez, Zupan Marjeta, Jeklar Mina, Debelak Jakob, Cotel Mina, Grilc Jernej, Muhovc Valentin, Jeglič Janez, Rakovec Mina, Legat Jožef, Kovač Mina, Zupan Miha, Justin Reza, Sturm Mina, Božič Jože, Tavčar Mina, Pohar Jožef, Olipšič Janez, Trunk Matija, Gašperin Janez, Murnik Katra.
Mohorjev koledar, 1872

Sestavil: Goran Lavrenčak – Digitalni arhiv Radovljica

Prvič objavljeno: 1. 7. 2015

goran.lavrencak@gmail.com